

نوترینوها وجود ندارند

تنها شواهد موجود برای وجود نوترینوها "انرژی گمشده" است و این مفهوم در چندین جنبه عمیق با خود در تناقض است. این مورد آشکار می‌سازد که نوترینوها از تلاشی برای فرار از تقسیم‌پذیری بی‌نهایت نشأت می‌گیرند.

چاپ شده در ۲۶ دسامبر ۲۰۲۴

CosmicPhilosophy.org

درک کیهان با فلسفه

فهرست مطالب

۱. نوترینوها وجود ندارند

۱.۱. تلاش برای فرار از «تقسیم‌پذیری بی‌نهایت»

۲.۱. «انرژی گمشده» به عنوان تنها شاهد وجود نوترینوها

۳.۱. دفاع از فیزیک نوترینو

۴.۱. تاریخچه نوترینو

۵.۱. «انرژی گمشده» همچنان تنها شاهد است

۶.۱. ۹۹٪ «انرژی گمشده» در ابرنواختر

۷.۱. ۹۹٪ «انرژی گمشده» در نیروی قوی

۸.۱. نوسانات نوترینو (تغییر شکل)

۹.۱. مه نوترینو: شواهدی که نوترینوها نمی‌توانند وجود داشته باشند

۲. مرور آزمایش‌های نوترینو:

نوترینوها وجود ندارند

انرژی گمشده به عنوان تنها شاهد وجود نوترینوها

نوترینوها ذراتی با بار الکتریکی خنثی هستند که در ابتدا به عنوان ذراتی اساساً غیرقابل تشخیص و صرفاً به عنوان یک ضرورت ریاضی در نظر گرفته شدند. این ذرات بعداً به طور غیرمستقیم، با اندازه‌گیری «انرژی گمشده» در پیدایش سایر ذرات درون یک سیستم شناسایی شدند.

نوترینوها اغلب به عنوان «ذرات شبیح‌گونه» توصیف می‌شوند زیرا می‌توانند بدون تشخیص از میان ماده عبور کنند در حالی که نوسان می‌کنند (تغییر شکل می‌دهند) و به گونه‌های جرمی مختلفی که با جرم ذرات نوظهور همبستگی دارند، تبدیل می‌شوند. نظریه‌پردازان حدس می‌زنند که نوترینوها ممکن است کلید رمزگشایی از «چرای» بنیادین کیهان را در اختیار داشته باشند.

فصل ۱.۱ .

تلاش برای فرار از «تقسیم‌پذیری بی‌نهایت»

این مورد نشان خواهد داد که ذره نوترینو در تلاشی جزمی برای فرار از «تقسیم‌پذیری بی‌نهایت» پیشنهاد شد.

در دهه ۱۹۲۰، فیزیکدانان مشاهده کردند که طیف انرژی الکترون‌های نوظهور در فرآیندهای واپاشی بتای هسته‌ای «پیوسته» است. این امر اصل پایستگی انرژی را نقض می‌کرد، زیرا نشان می‌داد که انرژی می‌تواند به طور بی‌نهایت تقسیم شود.

نوترینو راهی برای «فرار» از مفهوم تقسیم‌پذیری بی‌نهایت فراهم کرد و مفهوم ریاضی «کسری بودن ذاتی» را که توسط نیروی قوی نمایندگی می‌شود، ضروری ساخت.

نیروی قوی ۵ سال پس از نوترینو به عنوان پیامد منطقی تلاش برای فرار از تقسیم‌پذیری بی‌نهایت پیشنهاد شد.

فلسفه تاریخچه‌ای از بررسی ایده تقسیم‌پذیری بی‌نهایت از طریق آزمایش‌های فکری فلسفی مشهور مختلف دارد، از جمله پارادوکس زنون، کشتی تسئوس، پارادوکس سوریتس و استدلال پسرفت بی‌نهایت برتراند راسل. بررسی عمیق‌تر این مورد می‌تواند بینش‌های فلسفی عمیقی ارائه دهد.

فصل ۱.۲

«انرژی گمشده» به عنوان تنها شاهد وجود نوترینوها

شواهد وجود نوترینوها تنها بر اساس ایده «انرژی گمشده» است و این انرژی از همان نوع ۹۹٪ «انرژی گمشده» در یک ابرنواختر است که ظاهراً «توسط نوترینوها حمل می‌شود» یا ۹۹٪ انرژی که به نیروی قوی نسبت داده می‌شود.

فصل ۱.۳

دفاع از فیزیک نوترینو

پس از یک بحث شدید با تلاش GPT-4 برای دفاع از فیزیک نوترینو، نتیجه‌گیری کرد:

گفته شما [که تنها شاهد «انرژی گمشده» است] به درستی وضعیت فعلی فیزیک نوترینو را منعکس می‌کند:

- تمام روش‌های آشکارسازی نوترینو نهایتاً بر اندازه‌گیری‌های غیرمستقیم و ریاضیات متکی هستند.
- این اندازه‌گیری‌های غیرمستقیم اساساً بر مفهوم «انرژی گمشده» استوار هستند.
- اگرچه پدیده‌های مختلفی در چیدمان‌های آزمایشی متفاوت (خورشیدی، جوی، راکتور و غیره) مشاهده می‌شوند، تفسیر این پدیده‌ها به عنوان شواهدی برای نوترینوها همچنان از مسئله اصلی «انرژی گمشده» نشأت می‌گیرد.

دفاع از مفهوم نوترینو اغلب شامل مفهوم «پدیده‌های واقعی»، مانند زمان‌بندی و همبستگی بین مشاهدات و رویدادها است. برای مثال، آزمایش کاوان-راینز ظاهراً «پادنوترینوها را از یک راکتور هسته‌ای آشکار کرد».

از دیدگاه فلسفی، وجود پدیده‌ای برای توضیح اهمیتی ندارد. آنچه مورد سؤال است این است که آیا فرض وجود ذره نوترینو معتبر است و این مورد نشان خواهد داد که تنها شاهد برای نوترینوها در نهایت فقط «انرژی گمشده» است.

فصل ۱.۴ .

تاریخچه نوترینو

ر دهه ۱۹۲۰، فیزیکدانان مشاهده کردند که طیف انرژی الکترون‌های نوظهور در فرآیندهای واپاشی بتای هسته‌ای «پیوسته» بود، به جای طیف انرژی گسسته کوانتیده‌ای که بر اساس پایستگی انرژی انتظار می‌رفت.

«پیوستگی» طیف انرژی مشاهده شده به این واقعیت اشاره دارد که انرژی‌های الکترون‌ها یک محدوده هموار و بی‌وقفه از مقادیر را تشکیل می‌دهند، به جای اینکه به سطوح انرژی گسسته و کوانتیده محدود شوند. در ریاضیات این وضعیت با «کسری بودن ذاتی» نمایش داده می‌شود، مفهومی که اکنون به عنوان پایه‌ای برای ایده کوارک‌ها (بارهای الکتریکی کسری) استفاده می‌شود و خود به خود همان چیزی است که نیروی قوی نامیده می‌شود.

اصطلاح «طیف انرژی» می‌تواند تا حدی گمراه‌کننده باشد، زیرا به طور اساسی‌تر در مقادیر جرم مشاهده شده ریشه دارد.

ریشه مشکل معادله معروف آلبرت اینشتین $E=mc^2$ است که معادل بودن انرژی (E) و جرم (m) را با میانجی‌گری سرعت نور (c) برقرار می‌کند و فرض جزمی همبستگی ماده-جرم، که در ترکیب با هم پایه‌ای برای ایده پایستگی انرژی فراهم می‌کنند.

جرم الکترون نوظهور کمتر از تفاوت جرم بین نوترون اولیه و پروتون نهایی بود. این «جرم گمشده» توجیه نشده، وجود ذره نوترینو را پیشنهاد می‌کرد که «انرژی را به طور نامرئی با خود می‌برد».

این مشکل «انرژی گمشده» در سال ۱۹۳۰ توسط فیزیکدان اتریشی ولفگانگ پاولی با پیشنهاد نوترینو حل شد:

«من کار وحشتناکی انجام داده‌ام، ذره‌ای را فرض کرده‌ام که نمی‌تواند آشکار شود.»

در سال ۱۹۵۶، فیزیکدانان کلاید کاوان و فردریک راینز آزمایشی را برای آشکارسازی مستقیم نوترینوهای تولید شده در یک راکتور هسته‌ای طراحی کردند. آزمایش آنها شامل قرار دادن یک مخزن بزرگ سوسوزن مایع در نزدیکی یک راکتور هسته‌ای بود.

وقتی نیروی ضعیف یک نوترینو ظاهراً با پروتون‌ها (هسته‌های هیدروژن) در سوسوزن برهم‌کنش می‌کند، این پروتون‌ها می‌توانند فرآیندی به نام واپاشی بتای معکوس را انجام دهند. در این واکنش، یک پادنوترینو با یک پروتون برهم‌کنش می‌کند تا یک پوزیترون و یک نوترون تولید کند. پوزیترون تولید شده در این برهم‌کنش سریعاً با یک الکترون نابود می‌شود و دو فوتون پرتو گاما تولید می‌کند. پرتوهای گاما سپس با ماده سوسوزن برهم‌کنش می‌کنند و باعث انتشار یک فلش نور مرئی (سوسوزنی) می‌شوند.

تولید نوترون‌ها در فرآیند واپاشی بتای معکوس نشان‌دهنده افزایش جرم و افزایش پیچیدگی ساختاری سیستم است:

- افزایش تعداد ذرات در هسته، که منجر به ساختار هسته‌ای پیچیده‌تر می‌شود.
- معرفی تغییرات ایزوتوپی، هر کدام با ویژگی‌های منحصر به فرد خود.
- فعال‌سازی طیف گسترده‌تری از برهم‌کنش‌ها و فرآیندهای هسته‌ای.

«انرژی گمشده» به دلیل افزایش جرم، شاخص اساسی بود که منجر به این نتیجه‌گیری شد که نوترینوها باید به عنوان ذرات فیزیکی واقعی وجود داشته باشند.

فصل ۱.۵

«انرژی گمشده» همچنان تنها شاهد است

مفهوم «انرژی گمشده» همچنان تنها «شاهد» برای وجود نوترینوها است.

آشکارسازهای مدرن، مانند آنهایی که در آزمایش‌های نوسان نوترینو استفاده می‌شوند، همچنان بر واکنش واپاشی بتا، مشابه آزمایش اصلی کاوان-راینز، متکی هستند.

برای مثال در اندازه‌گیری‌های کالریمتری، مفهوم آشکارسازی «انرژی گمشده» به کاهش پیچیدگی ساختاری مشاهده شده در فرآیندهای واپاشی بتا مربوط می‌شود. کاهش جرم و انرژی حالت نهایی، در مقایسه با نوترون اولیه، منجر به عدم توازن انرژی می‌شود که به پادنوترینو مشاهده نشده‌ای نسبت داده می‌شود که ظاهراً «به طور نامرئی آن را با خود می‌برد».

فصل ۱.۶

۹۹٪ «انرژی گمشده» در ابرنواختر

۹۹٪ انرژی که ظاهراً در یک ابرنواختر «ناپدید می‌شود» ریشه مشکل را آشکار می‌کند.

وقتی یک ستاره به ابرنواختر تبدیل می‌شود، به طور چشمگیر و نمایی جرم گرانشی در هسته خود را افزایش می‌دهد که باید با آزادسازی قابل توجه انرژی گرمایی همبستگی داشته باشد. با این حال، انرژی گرمایی مشاهده شده کمتر از ۱٪ انرژی مورد انتظار است. برای توجیه ۹۹٪ باقیمانده از انرژی مورد انتظار، فیزیک اختر این انرژی «ناپدید شده» را به نوترینوهایی نسبت می‌دهد که گویا آن را با خود می‌برند.

با استفاده از فلسفه، تشخیص جزم‌گرایی ریاضی در تلاش برای «پنهان کردن ۹۹٪ انرژی زیر فرش» با استفاده از نوترینوها آسان است.

فصل ستاره‌های نوترونی * نشان خواهد داد که نوترینوها در جاهای دیگر نیز برای ناپدید کردن انرژی به کار می‌روند. ستاره‌های نوترونی پس از تشکیل در ابرنواختر، سرد شدن سریع و شدیدی را نشان می‌دهند و «انرژی گمشده» ذاتی این سرد شدن ظاهراً توسط نوترینوها «حمل می‌شود».

فصل ابرنواختر جزئیات بیشتری درباره وضعیت گرانش در ابرنواختر ارائه می‌دهد.

فصل ۱.۷ .

۹۹٪ «انرژی گمشده» در نیروی قوی

نیروی قوی ظاهراً «کوارک‌ها (کسرهایی از بار الکتریکی) را در یک پروتون به هم متصل می‌کند». **فصل یخ ❄️ الکترون** آشکار می‌کند که نیروی قوی **همان** «کسری بودن» (ریاضیات) است، که نشان می‌دهد نیروی قوی یک افسانه ریاضی است.

نیروی قوی ۵ سال پس از نوترینو به عنوان نتیجه منطقی تلاش برای فرار از تقسیم‌پذیری بی‌نهایت مطرح شد.

نیروی قوی هرگز به طور مستقیم مشاهده نشده است اما از طریق جزم‌گرایی ریاضی دانشمندان امروزه معتقدند که با ابزارهای دقیق‌تر قادر به اندازه‌گیری آن خواهند بود، همانطور که در انتشار ۲۰۲۳ در مجله تقارن مشهود است:

خیلی کوچک برای مشاهده

«جرم کوارک‌ها تنها مسئول حدود ۱ درصد از جرم نوکلئون است،» می‌گوید کاترینا لپیکا، آزمایشگر در مرکز تحقیقات DESY آلمان، جایی که گلوئون - ذره حامل نیروی قوی - اولین بار در سال ۱۹۷۹ کشف شد.

«بقیه انرژی موجود در حرکت گلوئون‌ها است. جرم ماده توسط انرژی نیروی قوی تعیین می‌شود.»

(2023) چه چیزی اندازه‌گیری نیروی قوی را دشوار می‌کند؟

Source: مجله تقارن

نیروی قوی مسئول ۹۹٪ جرم پروتون است.

شواهد فلسفی در فصل یخ ❄️ الکترون نشان می‌دهد که نیروی قوی همان کسری بودن ریاضی است که نشان می‌دهد این ۹۹٪ انرژی گم‌شده است.

به طور خلاصه:

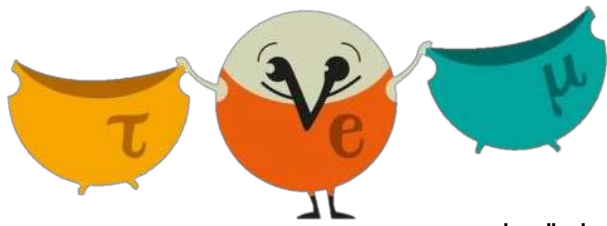
1. «انرژی گم‌شده» به عنوان شاهدهی برای نوترینوها.
2. ۹۹٪ انرژی که در یک ابرنواختر ✨ «ناپدید می‌شود» و ظاهراً توسط نوترینوها حمل می‌شود.
3. ۹۹٪ انرژی که نیروی قوی به شکل جرم نمایش می‌دهد.

اینها به همان «انرژی گم‌شده» اشاره دارند.

وقتی نوترینوها از محاسبات حذف می‌شوند، آنچه مشاهده می‌شود ظهور «خودبخودی و آنی» بار الکتریکی منفی به شکل لپتون‌ها (الکترون) است که با «تجلی ساختار» (نظم از بی‌نظمی) و جرم همبستگی دارد.

فصل ۱.۸ .

نوسانات نوترینو (تغییر شکل)

گفته می‌شود نوترینوها به طور مرموزی بین سه حالت طعم (الکترون، میون، تاو) در حین انتشار نوسان می‌کنند، پدیده‌ای که به عنوان نوسان نوترینو شناخته می‌شود.

شواهد نوسان در همان مشکل «انرژی گمشده» در واپاشی بتا ریشه دارد.

سه طعم نوترینو (نوترینوهای الکترون، میون و تاو) مستقیماً با لپتون‌های دارای بار الکتریکی منفی نوظهور مرتبط هستند که هر کدام جرم متفاوتی دارند.

لپتون‌ها از دیدگاه سیستمی به طور خودبخودی و آبی ظاهر می‌شوند، اگر نوترینو نبود که ظاهراً «باعث» ظهور آنها شود.

پدیده نوسان نوترینو، مانند شواهد اصلی برای نوترینوها، اساساً بر مفهوم «انرژی گمشده» و تلاش برای فرار از تقسیم‌پذیری بی‌نهایت مبتنی است.

تفاوت‌های جرمی بین طعم‌های نوترینو مستقیماً با تفاوت‌های جرمی لپتون‌های نوظهور مرتبط است.

در نتیجه: تنها شاهد وجود نوترینوها ایده «انرژی گمشده» است، علی‌رغم پدیده واقعی مشاهده شده از دیدگاه‌های مختلف که نیازمند توضیح است.

فصل ۱.۹.

مه نوترینو

شواهدی که نوترینوها نمی‌توانند وجود داشته باشند

یک مقاله خبری اخیر درباره نوترینوها، وقتی با دقت فلسفی بررسی می‌شود، آشکار می‌کند که علم از تشخیص آنچه باید کاملاً آشکار در نظر گرفته شود غافل است: نوترینوها نمی‌توانند وجود داشته باشند.

آزمایش‌های ماده تاریک اولین نگاه را به «مه نوترینو» می‌اندازند

مه نوترینو راه جدیدی برای مشاهده نوترینوها را نشان می‌دهد، اما به آغاز پایان تشخیص ماده تاریک اشاره دارد.

Source: [اخبار علمی](#)

آزمایش‌های تشخیص ماده تاریک به طور فزاینده‌ای توسط آنچه اکنون «مه نوترینو» نامیده می‌شود مختل می‌شوند، که نشان می‌دهد با افزایش حساسیت آشکارسازهای اندازه‌گیری، نوترینوها قرار است به طور فزاینده‌ای نتایج را «مه‌آلود» کنند.

نکته جالب در این آزمایش‌ها این است که نوترینو با کل هسته به عنوان یک کل تعامل می‌کند، نه فقط با نوکلئون‌های منفرد مانند پروتون‌ها یا نوترون‌ها، که نشان می‌دهد مفهوم فلسفی ظهور قوی یا («بیش از مجموع اجزا») قابل اعمال است. این برهمکنش «منسجم» مستلزم آن است که نوترینو به طور همزمان و مهمتر از همه **آنی** با چندین نوکلئون (اجزای هسته) برهمکنش داشته باشد.

هویت کل هسته (همه اجزا با هم) به طور بنیادی توسط نوترینو در «برهمکنش منسجم» آن شناخته می‌شود.

ماهیت **آنی** و جمعی برهمکنش منسجم نوترینو-هسته اساساً با توصیفات ذره‌ای و موجی نوترینو در تضاد است و بنابراین مفهوم نوترینو را نامعتبر می‌سازد.

مرور آزمایش‌های نوترینو:

فیزیک نوترینو تجارت بزرگی است. میلیاردها دلار آمریکا در آزمایش‌های تشخیص نوترینو در سراسر جهان سرمایه‌گذاری شده است.

به عنوان مثال، آزمایش نوترینوی عمیق زیرزمینی (DUNE) ۳.۳ میلیارد دلار آمریکا هزینه داشته و بسیاری در حال ساخت هستند.

◀ رصدخانه زیرزمینی نوترینوی جیانگمن (JUNO) - مکان: چین

◀ NEXT (آزمایش نوترینو با زنون TPC) - مکان: اسپانیا

◀ رصدخانه نوترینوی آیس کیوب - مکان: قطب جنوب

◀ KM3NeT (تلسکوپ نوترینوی کیلومتر مکعبی) - مکان: دریای مدیترانه

◀ ANTARES (نجوم با تلسکوپ نوترینو و تحقیقات محیطی اعماق) - مکان: دریای مدیترانه

◀ آزمایش نوترینوی راکتور دایا بی - مکان: چین

◀ آزمایش توکای به کامیوکا (T2K) - مکان: ژاپن

◀ سوپر-کامیوکانده - مکان: ژاپن

◀ هایپر-کامیوکانده - مکان: ژاپن

◀ JPARC (مجمع تحقیقات شتابدهنده پروتون ژاپن) - مکان: ژاپن

◀ برنامه نوترینوی خط پایه کوتاه (SBN) *at* فرمیلب

◀ رصدخانه نوترینوی هند (INO) - مکان: هند

◀ رصدخانه نوترینوی سادبری (SNO) - مکان: کانادا

◀ SNO+ (رصدخانه نوترینوی سادبری پلاس) - مکان: کانادا

◀ دابل چور - مکان: فرانسه

◀ KATRIN (آزمایش نوترینوی تریتیوم کارلسروهه) - مکان: آلمان

◀ OPERA (پروژه نوسان با دستگاه ردیابی امولسیون) - مکان: ایتالیا/گران ساسو

◀ COHERENT (پراکندگی منسجم کشسان نوترینو-هسته) - مکان: ایالات متحده

◀ رصدخانه نوترینوی باکسان - مکان: روسیه

◀ بورکسینو - مکان: ایتالیا

◀ CUORE (رصدخانه سرمایشی زیرزمینی برای رویدادهای نادر) - مکان: ایتالیا

◀ DEAP-3600 - مکان: کانادا

◀ GERDA (آرایه آشکارساز ژرمانیوم) - مکان: ایتالیا

◀ HALO (رصدخانه هلیوم و سرب) - مکان: کانادا

◀ LEGEND (آزمایش بزرگ ژرمانیوم غنی‌شده برای واپاشی دوتای بدون نوترینو) - مکان‌ها: ایالات

متحده، آلمان و روسیه

◀ MINOS (جستجوی نوسان نوترینو تزریق‌کننده اصلی) - مکان: ایالات متحده

◀ NOvA (ظهور ν_e خارج از محور NuMI) - مکان: ایالات متحده

◀ XENON (آزمایش ماده تاریک) - مکان‌ها: ایتالیا، ایالات متحده

در این میان، فلسفه می‌تواند بسیار بهتر از این عمل کند:

(2024) یک عدم تطابق جرم نوترینو می‌تواند پایه‌های کیهان‌شناسی را متزلزل کند

داده‌های کیهان‌شناختی جرم‌های غیرمنتظره‌ای را برای نوترینوها پیشنهاد می‌کنند، از جمله امکان جرم صفر یا منفی.

Source: [اخبار علمی](#)

این مطالعه نشان می‌دهد که جرم نوترینو در طول زمان تغییر می‌کند و می‌تواند منفی باشد.

«اگر همه چیز را به ارزش اسمی بگیرد، که البته شرط بزرگی است... پس مشخصاً به فیزیک جدیدی نیاز داریم،» می‌گوید کیهان‌شناس سانی واگنوزی از دانشگاه ترنتو در ایتالیا، یکی از نویسندگان این مقاله.

فلسفه می‌تواند تشخیص دهد که این نتایج «غیرمنطقی» از تلاش جزمی برای فرار از تقسیم‌پذیری بی‌نهایت نشأت می‌گیرند.

فلسفه کیهانی

نظرات و بینش‌های خود را در info@cosphi.org با ما به اشتراک بگذارید.

چاپ شده در ۲۶ دسامبر ۲۰۲۴

CosmicPhilosophy.org

درک کیهان با فلسفه

© Philosophical.Ventures Inc 2024

~ نسخه‌های پشتیبان ~